

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 9. Georgii Spinolæ Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A.C. 1739.

habuit Cardinalium renuntiationem qua sequentes duos Præsules Purpuræ honorabat. Ex his primus erat Prosper Columna patria Romanus, Cameræ Apostolicæ Auditor, Cardinalis Diaconus tit. S. Angeli in foro Piscinarum & Carolus Maria Sacripantes itidem Romanus, Presbyter Cardinalis tit. S. Mariæ ad Martyres.

§. IX.

Georgii Spinolæ Cardinalis obitus

Totidem Purpurati, quos Clemens Mensæ Julio promoverat, hoc anno morte sua vacuas in Collegio sedes reliquere. Ex his primus erat Georgius Spinola, qui ex vetustissima & reque illustrissima Genuensium Patriciorum familia ortus, die quinta Junii anno Christi sexcentesimo sexagesimo septimo post millesimum primam lucem respexit, eximiis omnino Parentibus, Christophoro Marchione Reipublicæ Genuensis Duce, & Joanna Baptista Centurione. Horum cura Georgius primo paterna in domo hominis Christiani officiis, & literarum rudimenta probe imbutus, Senas ad Nobile Collegium Ptolomaicum mittebatur, ut severioribus ibidem disciplinis insisteretur. Inde Romam profectus, natura

fortuna & virtute ad unum hunc juve- Sæc. XVIII.
 nem exornandum una concurrentibus, A. C. 1739.
 primo utriusque juris Doctor, paulo-
 post ab Innocentio XII. utriusque Si-
 gnaturæ Referendarius, ac demum
 Ferrariensis Pro-Legatus renuntiaba-
 tur: His muniis non sine laude perfun-
 ctus ad altiora sibi viam aperuit; quip-
 pe ab eodem Pontifice ad Romani Re-
 giminis curas admotus, Centumcella-
 næ urbi ac portui & postea Viterbiensi
 Provinciæ præesse jussus est; ejus vero
 merita, cum Clementi XI. pariter ap-
 prime cognita essent, ab eodem Papa
 Governator Perusinus, ac demum in
 Melitensi Insula Generalis Quæstor fi-
 dei dictus est. Evoluto aliquot anno-
 rum spatio Romam reversus, Noso-
 comii Romani & nummulariæ S. Spi-
 ritus in Saxonia Commendatarius no-
 minabatur: ubi ejus integritate lucu-
 lenter comprobata, ad Carolum Ar-
 chiducem Austriacum, qui cum Phi-
 lippo Andegaveni Duce de Hispana
 Monarchia contenderat, Nuntius Apo-
 stolicus & Cæsareæ Archiepiscopus
 dictus decernebatur; cum vero idem
 Carolus comperta Josephi I. Imp. Fra-
 tris sui morte, Barcinona Viennam
 remigraret, Spinola illum in itinere co-
 mitatus, apud eundem Carolum VI.
 in Imperatorem unanimi suffragio ele-
 ctum

Sæc. XVIII. etum Viennæ remansit, summis in ho-
 A. C. 1739. noribus ibidem habitus, & in negotiis
 maxime arduis in consilium vocatus.
 Auctor erat etiam Imperatori ad bel-
 lum Turcis inferendum, eoque sine Pon-
 tificium promulgabat diploma, quo
 omnes Ecclesiastici in hæreditariis Au-
 striacæ Domus Provinciis decimas per
 integrum triennium ad prosequendum
 belli expensas conferre jubebantur.
 Auctus demum a Papa prædixite Ab-
 batia Mediolanensi ad S. Dionysium,
 non modo Leopoldum recens natum
 Caroli VI. Filium mox fatis ereptum,
 sed subinde etiam Mariam Theresiam,
 & anno sequenti Mariam Annam Ar-
 chiducissas ejusdem Imperatoris Filias
 Sacro fonte solemniter abluebat. Nec
 tamen hæc felicitas adversus invidiam
 satis tuta remansit, nec sine molestis
 sæcibus profluxit; quamvis enim Spi-
 nola apud Imperatorem maxima valeret
 gratia, nihilominus, postquam Hispani
 Sardiniam Insulam hostiliter invaserant,
 aliquamdiu Aula Cæsarea abesse justus
 est, eoquod Pontifex cum Hispanis
 colluisse crederetur. Hanc tamen
 procellam brevi Spinola dissipabat;
 cum enim Religionem & prudentiam
 in omnibus suis negotiis individuas ha-
 beret socias, his facem præferentibus
 semper inoffenso pede per adversa quæ-
 que

que securus incedebat: detecta enim Sæc. XVIII.
 ejus integritate & Pontificis innocentia A. C. 1739.
 Imperator haud sat amplis encomiis
 Nuntii sui fidelitatem prosequi poterat,
 & cum eo amicabilia prorsus colloquia
 in longum tempus de gravissimis ne-
 gotiis extrahere solitus erat: Postquam
 vero Spinola per octo ferme annos per-
 ardua hac legatione strenue functus
 erat, a Clemente XI. in S. Senatum
 evehebatur, Josepho Spinello Viennam
 deportante Pileum rubrum, quem ei
 ipsemet Imperator consueta pompa die
 decima octava Februarii anno hujus
 sæculi vigesimo imposuit. Hac digni-
 tate auctus, solemnes quoque exequias
 pro defuncta Imperatrice Eleonora ce-
 lebrabat, postea vero Vienna Romam
 reversurus, Cæsari totique Augustissi-
 mæ Familæ valedixit, & a Carolo VI.
 pretiosa Cruce aurea gemmis distincta
 honoratus, mortuo Pontifice, Sacris
 interfuit comitiis, & ab Innocentio XIII.
 neo- electo Papa in primum Aulæ Pon-
 tificiæ Administrum selectus est, quo
 in munere totus in eo erat, ut pristi-
 nam Papam inter & Carolum VI. con-
 cordiam magis magisque firmaret.
 Electo autem postmodum Benedicto XIII.
 grave hoc officii sui onus quidem de-
 posuit, cunctis tamen consultationibus,
 majorisque momenti negotiis, necnon
 Con-

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

Concilio Lateranensi interfuit: Nomina-
batur etiam rei agrariæ & immuni-
tati Ecclesiasticæ tuendæ præfectus,
ac demum cum potestate Pro-
lari Bononiensis Legatus. Sub idem
tempus Parmæ Dux, hujus Familii
postremus sine prole decesserat, apertus
igitur hoc Ecclesiæ feudo ad capien-
dam illius possessionem Spinola unacum
Jacobo Oddi a Clemente XII. Papa
eligiatur, a Cæsareo tamen Belliduce
Stampa jamjam præventus, re infecta
Romam rediit, ubi ob summam Apo-
stolicorum jurium cognitionem, rerum
que experientiam in omnibus, difficil-
limis etiam Ecclesiæ caussis, & præ-
cipue in Polonicis controversiis feliciter
compositis maximam partem ha-
buit; apud omnes enim, etiam apud
inimicos suos tanquam Vir mira rerum
gerendarum dexteritate præditus, &
in publicis negotiis, regimine Eccle-
siastico ac politico versatissimus, rara
que prudentia insignis deprædicabatur.
Tandem vero rebus undique optime ge-
stis, cum die decima septima Januarii
integris viribus cænam sumeret, apople-
xia tactum, post trium horarum lu-
ctam mors oppressit. inopina quidem,
non tamen improvisa; jam enim ali-
quot abhinc mensibus soli Deo, ani-
mæque suæ vivens, mori didicit, con-
fectis.

fectisque ultimæ voluntatis suæ tabulis Sæc. XVIII.
 Felicem Spinolam Fratrem suum hæ- A. C. 1739.
 redem ex asse instituit, largamque elec-
 mosynam pauperibus reliquit: Exple-
 verat annum ætatis suæ septuagesimum
 primum, Menses septem & dies duo-
 decim: sepultus in Ecclesia Parochiali
 S. Salvatoris de Capellis.

§. X.

*Caroli Columnæ Cardinalis
 decessus.*

Hunc quoque annum vitæ suæ postre-
 mum habuit Carolus Columna II.
 ex antiquissima, regibusque affine Co-
 lumnensi gente ortus. Patrem habuit
 Laurentium Onuphrium, Comitem Pal-
 liani & Neapolitani Regni Magnum
 Comestabilem, Matrem vero Mariam
 Laurentiam Manciniam Mazarini Car-
 dinalis Neptem. Carolus egregiis na-
 talibus parem nactus educationem Ro-
 mæ humanioribus literis operam nava-
 bat, inde Mediolanum profectus cul-
 tiores Italix Urbes peragravit. An-
 num egit ætatis vigesimum, cum inter
 Protonotarios Apostolicos conumeratus,
 ab Innocentio XIII. decimo quarto post
 anno Pontificiæ Domui præficeretur,
 ac tandem a Clemente XI. Romana
 Purpura decoratus, quinque Patrum
 cæti-